

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์เนื้อหาเรื่องโทรศัพท์ในเพลงไทยสากล" เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งประกอบด้วยวิธีการวิจัยเอกสาร (Documentary Research) การวิเคราะห์ข้อความ (Textual Analysis) และการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) จากผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญด้านการผลิตและสร้างสรรค์ผลงานเพลง โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์เนื้อหาและภาษาในเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์
2. เพื่อศึกษากระบวนการสื่อสารและการสื่อความหมายของเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์
3. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์ในปัจจุบัน

ในบทนี้ผู้วิจัยได้นำผลการวิจัยมาวิเคราะห์เพื่อหาบทสรุป และนำเสนอ โดยแบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 : สรุปผลการวิจัย

ตอนที่ 2 : อภิปรายผลการวิจัย

ตอนที่ 3 : ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะในการวิจัย

ตอนที่ 1 : สรุปผลการวิจัย

ส่วนที่ 1 การคัดเลือกเพลงไทยสากลที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์

การคัดเลือกเพลงไทยสากลที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์ ที่เผยแพร่ในระหว่าง 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2550 โดยแบ่งย่อยออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนแรก คัดเลือกเพลงที่มีเนื้อหาเรื่องโทรศัพท์จากอันดับชาร์ตเพลงในระหว่าง 1 มกราคม – 31 ธันวาคม 2550 ของรายการวิทยุ 5 คลื่น ซึ่งจากเพลงกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 5,200 ลำดับ (20 ลำดับ 5 คลื่น 52 สัปดาห์) พบว่ามีเพลงอยู่ทั้งหมด 511 เพลง เป็นเพลงไทยสากล 476 เพลง และเป็นเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์ 41 เพลง และในส่วนที่ 2 เป็นการรวบรวมผลงานเพลงอินดี้ที่สร้างสรรค์โดยศิลปินอิสระ และเพลงที่

ไม่ได้อยู่ในชาร์ต ที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์ ที่เผยแพร่ในช่วงปี 2550 อีกจำนวน 20 เพลง มาศึกษาร่วมด้วย

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์เนื้อหา ภาษา และการสื่อความหมายในเพลงที่มีเนื้อหาเรื่องโทรศัพท์

เพื่อให้การวิเคราะห์เนื้อหาและการสื่อความหมายของเพลงชัดเจน เป็นระบบ และเข้าใจได้ง่าย ผู้วิจัยจึงได้พิจารณาแบ่งกลุ่มตามลักษณะเนื้อหาของเพลง ซึ่งเพลงส่วนใหญ่จะมีเนื้อหาหลักในเรื่องของความรักเป็นที่ตั้ง และแยกย่อยเป็นความรักในหลายรูปแบบ เช่น แอบรัก ออกหัก สมหวัง

ดังนั้น การวิเคราะห์เนื้อหา ภาษา และการสื่อความหมายของเพลงในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจึงได้ทำการแบ่งกลุ่มตามโครงสร้างเนื้อหาหลักของเพลง โดยการนำโครงสร้างเนื้อหาของเพลงกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดมาหาโครงสร้างร่วมที่ปรากฏโดดเด่นออกมา ซึ่งอาจมีความกว้างระดับหนึ่ง เพื่อให้ครอบคลุมตัวอย่างเพลงทั้งหมดที่ถูกเลือกนำมาวิเคราะห์ โดยแบ่งเป็นกลุ่มเนื้อหาดังนี้

เพลงในกลุ่มแรก คือ เพลงรักคนโสด มีจำนวน 4 เพลง เป็นกลุ่มที่มีโครงสร้างเนื้อหาสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกของคนโสด ที่ยังไม่มีคู่รัก และยังไม่พบคนที่ตนเองรู้สึกพอใจ แต่มีความต้องการใครสักคนที่จะเข้ามาให้ความรัก ซึ่งเพลงกลุ่มนี้จะสื่อสารถึงความต้องการใครสักคนที่จะมารัก มาเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีความต้องการพื้นฐาน 5 ชั้นของมนุษย์ ของ เอ. เอช. มาสโลว์ ที่กล่าวถึง ความต้องการพื้นฐานของมนุษย์ชั้นที่ 3 ได้แก่ความต้องการความผูกพันและเป็นที่ยอมรับ (Belongingness and Love Needs) ถือเป็นแรงจูงใจที่จะทำให้ผู้ฟัง โดยเฉพาะคนโสดเกิดความรู้สึกร่วม ซึ่งในกลุ่มเนื้อหาเพลงรักคนโสดนี้ มักจะกล่าวถึงโทรศัพท์ในแง่ของการเป็นสื่อ (Channel) ในการสื่อสารระหว่างคนรัก แต่ความหมายที่มากกว่านั้นคือ โทรศัพท์ได้กลายเป็นสัญลักษณ์ (Symbol) ของคนที่มีความรักไปแล้ว จะสังเกตได้จากเนื้อหาของเพลงส่วนใหญ่ที่กล่าวถึงความต้องการที่จะมีคนรักเพื่อที่จะได้โทรศัพท์พูดคุยกันได้ตลอดเวลา ความต้องการที่จะโทรศัพท์หาใครสักคนที่พร้อมจะรับฟังและพูดคุยในเวลาที่เรารู้สึกเหงา ซึ่งคนคนนั้นก็ควรจะเป็นคนรัก โทรศัพท์จึงเป็นสิ่งหนึ่งที่ถูกสร้างสรรค์เพลงมักจะหยิบยกมาใช้ในเพลงในยุคปัจจุบัน

เพลงในกลุ่มที่สอง คือ เพลงแอบรัก เพลงขอความรัก มีจำนวน 16 เพลง เป็นกลุ่มที่มีโครงสร้างเนื้อหาที่ผู้สร้างสรรค์เพลงสร้างขึ้นเพื่อสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกของคนโสดที่กำลังมีความรัก ได้พบคนที่ตนเองรู้สึกพอใจและต้องการจะรักแล้ว แต่ยังไม่ได้อยู่ในสถานภาพเป็นคนรัก ดังนั้น เนื้อหาในเพลงกลุ่มนี้จึงมีลักษณะบรรยายถึงความรู้สึกที่มีในใจ ความพยายามที่จะเริ่มสร้างความสัมพันธ์ มีความกลัวหรือวิตกกังวลว่าคนที่แอบรักจะสนใจตนหรือไม่ ตลอดรวมถึงเรื่อง

ของการสารภาพรัก โดยเสนอผ่านศิลปินผู้ถ่ายทอดทั้งหญิงและชาย ด้วยอารมณ์ที่แตกต่างกัน เช่น ความสนใจ พอใจ (Interest), ตื่นเต้น (Excite), กลัว (Fear) (Tomkins: 1970) หรือกังวลใจ (anxiety) (Cole: 1984) จากแนวคิดด้านการสร้างอารมณ์ ซึ่งในกลุ่มเนื้อหาเพลงแอบรัก ขอความรัก และบอกรักนี้ มักจะกล่าวถึงโทรศัพท์ในแง่ของการเป็นสื่อที่ใช้เริ่มต้นสร้างความสัมพันธ์อันคนรัก ซึ่งมักจะเริ่มจากการขอเบอร์ แล้วโทรศัพท์ไปพูดคุยทำความรู้จัก หรือแม้แต่การบอกรัก สารภาพรัก โทรศัพท์ก็ยังเป็นสื่อกลางที่ช่วยลดความกลัวที่จะเผชิญหน้าเพื่อรับรู้การตอบรับหรือปฏิเสธ ซึ่งคนส่วนใหญ่ในสังคมปัจจุบัน ก็มักจะเริ่มทำความรู้จักและสร้างความสัมพันธ์ระหว่างชายหญิงด้วยการใช้โทรศัพท์ด้วย

เพลงในกลุ่มที่สาม คือ เพลงรักสมหวัง อยู่ในห่วงแห่งรัก จำนวน 2 เพลง เป็นเพลงที่มีโครงสร้างเนื้อหาที่ผู้สร้างสรรค์เพลงสร้างขึ้นเพื่อสื่อถึงอารมณ์ความรู้สึกของคนที่กำลังมีความรัก และมีสถานภาพเป็นคนรักกัน ซึ่งมักจะเป็นอารมณ์และความรู้สึกสดใส มีความสุข ซึ่งเกิดจากการสมหวังในสิ่งที่ต้องการ สมหวังในความรัก มีความคิดถึงกัน อยากอยู่ใกล้ๆ อยากโทรศัพท์คุยกัน ตลอดเวลา ซึ่งในเพลงกลุ่มนี้ มักจะกล่าวถึงบทบาทของโทรศัพท์ในแง่ของการเป็นสื่อ สำคัญหนึ่ง ที่ช่วยในการสร้างความใกล้ชิดและรักษาความสัมพันธ์ของคู่รัก และจากตัวอย่างเพลงในกลุ่มนี้ทั้งสองเพลง ซึ่งเป็นตัวแทนของเพลงในกลุ่มวัยรุ่นตอนต้น ได้สะท้อนให้เห็นถึงการใช้โทรศัพท์เพื่อแสดงความคิดเห็น ห่วงใย และรักษาความสัมพันธ์อย่างพุ่มเฟิยเฟินไป และอาจเป็นการสร้างพฤติกรรมการใช้โทรศัพท์จากความเคยชินมากกว่าความต้องการใช้ประโยชน์จริงโดยที่ไม่รู้ตัวอีกด้วย

เพลงในกลุ่มที่สี่นี้ คือ เพลงความรักที่ไม่เข้าใจกันหรือการจ้องอนคนรัก จำนวน 12 เพลง เป็นเพลงที่มีโครงสร้างเนื้อหา กล่าวถึงเรื่องราวความรักที่เกิดปัญหา ไม่ราบรื่น ไม่เข้าใจกัน การทะเลาะกัน จ้องอนกัน หรือน้อยใจที่อีกฝ่ายเปลี่ยนไป ซึ่งเป็นปัญหาเกี่ยวกับความสัมพันธ์ที่เป็นสาเหตุบั่นทอนความรัก โดยส่วนใหญ่เพลงที่อยู่ในกลุ่มนี้จะสื่ออารมณ์ในทางลบต่างๆ ได้แก่ อารมณ์โกรธ (Angry) เนื่องจากถูกขัดใจ หรือไม่ได้รับการตอบสนองความรักจากคนรัก อารมณ์เสียใจ (Sorry) หรือปวดร้าว (Anguish) กลัว (Fear) ชุ่นเคือง (Rag) (Tomkins: 1970) ซึ่งเพลงในกลุ่มนี้ มีการกล่าวถึงโทรศัพท์ในหลายแง่มุม ซึ่งบทบาทของโทรศัพท์ที่ถูกกล่าวถึงมากที่สุด ได้แก่ การเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความไม่เข้าใจกันระหว่างคู่รัก เช่น หากอีกฝ่ายไม่รับสายนานเกินไป หรือไม่โทรกลับ จนทำให้อีกฝ่ายเกิดความระแวงสงสัย นอกจากนี้ยังกล่าวถึงโทรศัพท์ในบทบาทของการเป็นสื่อกลางในการปรับความเข้าใจหรือประสานความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก, โทรศัพท์ในบทบาทของการเป็นสื่อที่สามารถใช้ปิดเบือน ปิดบัง อำพราง ความคิดและความรู้สึกของคนรัก และในสังคมได้, โทรศัพท์ในบทบาทของการเป็นสื่อหรือช่องทางหนึ่งที่ใช้ส่งความรู้สึกที่ดีและรักษาความสัมพันธ์ระหว่างคนรัก, โทรศัพท์ในบทบาทของการเป็นสัญลักษณ์ ที่สื่อความหมายถึง

ความเป็นคนรัก และ โทรศัพทในบทบาทที่สะท้อนให้เห็นถึง ค่านิยม แฟชั่น ของคนในสังคม รวมถึงเทคโนโลยี ในโลกปัจจุบันที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อรองรับอำนาจของระบบทุนนิยม

เพลงในกลุ่มที่ห้า คือ เพลงรักอกหัก รักไม่สมหวัง จำนวน 15 เพลง เป็นเพลงที่มีโครงสร้าง เนื้อหารูปแบบเพลงรัก อกหัก ไม่สมหวัง ซึ่งมักจะสอดคล้องกับอารมณ์หดหู่ เศร้าหมอง เช่น การถูกปฏิเสธจากคนรัก การไม่ได้รับการยอมรับ ซึ่งสามารถแยกย่อยเป็นความรักที่ไม่สมหวังได้ หลายๆ รูปแบบ ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าเนื้อหาที่หลากหลายนี้ จะตรงกับประสบการณ์ที่ผ่านมาของผู้ฟังได้ในเพลงใดเพลงหนึ่ง ซึ่งแยกย่อยได้เป็น เพลงอกหัก คนรักบอกเลิก, คนรักนอกใจ มีคนอื่น ถูกหลอกลวง ซ้ำรัก, หรือเลิกกันแล้ว แต่ยังคงคิดถึง ตัดใจไม่ได้ เป็นต้น ซึ่งเพลงในกลุ่มนี้ ได้กล่าวถึง โทรศัพทในหลายแง่มุม ไม่ว่าจะเป็น การใช้โทศัพทเป็นเครื่องมือในการบอกเลิก ตัดความสัมพันธ์ ซึ่งพบมากที่สุด การให้โทศัพทเป็นสื่อที่เปิดเผยความจริงว่าถูกคนรักหลอกลวง หรือการใช้ โทรศัพทในการสื่อสารกับคนรักเก่าที่เลิกไปแล้ว

เพลงในกลุ่มที่หก คือ เพลงแอบรักคนมีเจ้าของ เป็นตัวสำรอง จำนวน 5 เพลง มีลักษณะ โครงสร้างเนื้อหาที่ศิลปินผู้ถ่ายทอดถูกกำหนดให้ไปรักคนที่มีเจ้าของแล้ว และตนเองอยู่ในสถานภาพที่ไม่เพียงพอ (Insufficiency) เป็นเพียงแค่ตัวสำรองที่อาจไม่ได้รับความรักหรือการให้ความสำคัญจากคนที่ตนเองรัก ซึ่งทำให้เกิดอารมณ์ หดหู่ เศร้าหมอง (Kemper: 1978) ซึ่งจะกล่าวถึง โทรศัพทในฐานะที่เป็นช่องทางในการติดต่อสื่อสาร การนัดหมาย หรือดำเนินความสัมพันธ์ ระหว่างฝ่ายหนึ่งที่มีคนรักอยู่แล้ว กับบุคคลที่สามที่ไม่สามารถให้ใครรับรู้ความสัมพันธ์ได้ จึงต้องเป็นฝ่ายรอโทศัพทจากอีกฝ่าย เมื่อสะดวกที่จะคุยด้วยเท่านั้น ไม่อาจแสดงตัวตนได้ เพราะเป็น ความสัมพันธ์ที่ผิดศีลธรรมและบรรทัดฐานสังคม

นอกจากนี้ ยังมีเพลงที่มีเนื้อหาออกเหนือจากเพลงทั้งหกกลุ่มข้างต้นอีกจำนวน 7 เพลง ซึ่งมีเนื้อหาแตกต่างกันออกไป โดยจากกลุ่มเนื้อหาเพลงทั้งหมดจะเห็นได้ว่า โทรศัพทสามารถเป็นได้ทั้งสื่อ ที่ใช้เริ่มต้นสร้างความสัมพันธ์อันคนรัก เป็นสื่อกลางในการบอกรัก โทรศัพทช่วยรักษาความสัมพันธ์และสร้างความใกล้ชิดระหว่างคนรัก และอาจเป็นสาเหตุแห่งความระแวงสงสัย ความไม่เข้าใจกันระหว่างคู่รัก เป็นสื่อกลางในการปรับความเข้าใจหรือประสานความสัมพันธ์ระหว่างคู่รัก เป็นเครื่องมือในการบอกเลิกความสัมพันธ์ และโทศัพทยังมีบทบาทในการสะท้อนให้เห็นถึง ค่านิยม แฟชั่น ของคนในสังคม รวมถึงเทคโนโลยี ในโลกปัจจุบันที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อรองรับอำนาจของระบบทุนนิยมอย่างแนบเนียนอีกด้วย

ส่วนที่ 3 การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์เพลงที่มีเนื้อหาเรื่องโทรศัพท์จากการสัมภาษณ์ผู้สร้างสรรค์เพลง

จากการสัมภาษณ์สรุปได้ผู้สร้างสรรค์เพลงให้ศิลปิน ส่วนใหญ่จะมีการวางโจทย์ และจดขายของเพลงไว้แล้ว เช่น แต่งเพลงให้ศิลปินคนใด มีบุคลิกอย่างไร กลุ่มเป้าหมายคือใคร ซึ่งจะต้องสอดคล้องกับการตลาดด้วย เนื่องจากผู้สร้างสรรค์เพลงก็ต้องวิเคราะห์ถึงพฤติกรรมของผู้บริโภคในปัจจุบันที่เปลี่ยนแปลงไป รายได้จากการขายเทปและซีดีน้อยลงมาก ทำให้ปัจจุบันรายได้หลักของค่ายเพลงและผู้ประพันธ์เพลงจึงเปลี่ยนไปเป็นลิขสิทธิ์การนำเพลงไปใช้ ดังนั้น จึงพบว่าเพลงในปัจจุบันมุ่งเน้นไปทางการนำไปใช้ เช่น การดาวน์โหลดลงในโทรศัพท์มากขึ้น ในขณะที่ผู้สร้างสรรค์เพลงอิสระมักจะเป็นผู้กำหนดเนื้อหาที่ต้องการสื่อสารเอง โดยไม่ได้รับอิทธิพลในเรื่องการตลาดมากนัก นอกจากนี้ เรื่องที่อยู่ในความนิยม เรื่องที่ผู้คนสนใจ ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ทำให้ผู้สร้างสรรค์เพลงเลือกนำมาใช้ เนื่องจากมีแนวโน้มที่เพลงจะประสบความสำเร็จนั่นเอง

ปัจจุบัน พบว่าในวงการเพลงไทยไม่ว่าจะเป็นเพลงลูกทุ่งหรือเพลงไทยสากล มีเพลงที่มีเนื้อหาเรื่องโทรศัพท์เกิดขึ้นและมีเพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด อาจเนื่องมาจากบทบาทของโทรศัพท์ที่มีต่อคนในสังคมไทยมีมากขึ้น กลายเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในการดำเนินชีวิต ทั้งในเรื่องการติดต่อประสานงาน และในเรื่องความสัมพันธ์ส่วนตัว นอกจากบทบาทของโทรศัพท์ที่เป็นเครื่องมือสื่อสารที่คนในปัจจุบันใช้กันอย่างแพร่หลายแล้ว ปัจจุบันโทรศัพท์ยังมีคุณสมบัติมากกว่าการโทรไปพูดคุย แต่เป็นเครื่องมือส่งข้อความ (SMS) โทรศัพท์สามารถถ่ายภาพและส่งภาพได้ โทรศัพท์ใช้เล่นอินเทอร์เน็ตได้ และโทรศัพท์สามารถฟังเพลง ดาวน์โหลดเพลง ตั้งเสียงเรียกเข้า (Ring Tone) หรือเสียงรอสาย (Caller Ring) ได้ ซึ่งเป็นบริการที่ได้รับความนิยมมากในปัจจุบัน เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์จึงเป็นสินค้าตัวใหม่ และถือเป็นสินค้าแฟชั่นที่มีความต้องการของผู้บริโภคสูง โดยเฉพาะกลุ่มวัยรุ่น จนถึงวัยทำงานตอนต้น ทำให้โทรศัพท์ในปัจจุบันไม่ได้เป็นเพียงเครื่องมือสื่อสาร พูดคุย อีกต่อไป แต่เป็นช่องทางในการสื่อความหมาย อารมณ์ ความรู้สึก และเป็นแฟชั่นที่สามารถสื่อความเป็นตัวตนของผู้ใช้โทรศัพท์ได้อีกด้วย ซึ่งนอกจากแรงจูงใจด้านการตลาดแล้ว อีกสิ่งหนึ่งที่ทำให้ผู้สร้างสรรค์เพลงส่วนใหญ่เลือกที่จะกล่าวถึงโทรศัพท์ในเพลงมากขึ้น นั่นก็คือโทรศัพท์กลายเป็นเรื่องที่ใกล้ตัวของคนส่วนใหญ่ในสังคม ซึ่งเมื่อนำมาแต่งเพลงแล้วจะทำให้คนฟังเกิดอารมณ์ร่วมกับเพลงมากขึ้นด้วย

สำหรับเทคนิคในการสร้างสรรค์ สื่อความหมาย เลือกสรรคำ และสร้างอารมณ์ในเพลงพบว่า ผู้ประพันธ์เพลงส่วนใหญ่จะพยายามเลือกใช้ประเด็นที่ค่อนข้างใหม่ เป็นมุมมองใหม่ที่ยังไม่มีใครเอามาใช้ในสังคม เลือกใช้คำที่ทำให้เพลงมีความแปลกใหม่ และโดดเด่น เพื่อเป็นจุดขายให้กับเพลง และผู้ประพันธ์เพลงหลายท่านยังให้ความเห็นว่าการคิดคำในเพลง ควรจะเป็นคำที่

ง่าย จำง่าย เมื่อผู้ฟังสะดุดใจ และจำได้ นั่นคือจุดเริ่มต้นของการเป็นเพลงที่เข้าถึงผู้ฟังหรือที่ภาษาเพลงเรียกว่า โดนใจนั่นเอง ส่วนในเรื่องการสร้างอารมณ์ในเพลงนั้น ผู้ประพันธ์เพลงส่วนใหญ่จะใช้ประสบการณ์และความรู้สึกของตัวเองเข้าไปแทนเหตุการณ์ในเพลง จากนั้นจึงสร้างคำและความหมายตามอารมณ์ที่คิดว่าคนส่วนใหญ่น่าจะรู้สึกเช่นนั้น ซึ่งอาจสอบถามจากคนรอบตัว หรือกลุ่มเป้าหมาย ว่ารู้สึกอย่างไร กับคำคำนี้ หรือประโยคนี้ เพื่อให้มั่นใจได้ยิ่งขึ้น ว่าภาษาหรือถ้อยคำที่เลือกสรรมานั้น สามารถสร้างอารมณ์และเข้าถึงความรู้สึกของคนส่วนใหญ่ได้

ตอนที่ 2 : อภิปรายผลการวิจัย

ในการวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์เนื้อหาเรื่องโทรศัพท์ในเพลงไทยสากล" ผู้วิจัยขออภิปรายเป็นประเด็นดังต่อไปนี้

จากการคัดเลือกเพลงไทยสากลยอดนิยมที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์และอินเทอร์เน็ตทั้ง 61 เพลงที่นำมาศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มตัวแทนที่น่าจะใกล้เคียงกับเพลงไทยสากลที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์และอินเทอร์เน็ตที่เผยแพร่ในช่วงปี 2550 เป็นเพลงที่อยู่ในชาร์ตความนิยมของรายการวิทยุถึง 41 เพลง คิดเป็นร้อยละ 67 ของเพลงทั้งหมด หมายความว่าเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์กว่า 2 ใน 3 ที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นนั้น ได้รับความนิยมและประสบความสำเร็จอย่างมากในปี 2550 จึงอาจสรุปได้ว่า เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์และอินเทอร์เน็ตกำลังอยู่ในกระแสความนิยม และมีแนวโน้มจะได้รับการตอบรับจากผู้ฟังสูง

ในปัจจุบัน ผู้ประพันธ์เพลงนิยมสื่อความหมายด้วยการสะท้อนภาพให้ผู้ฟังสามารถเห็นถึงฉากและพฤติกรรมในเพลงได้ชัดเจน มีการใช้คำบรรยายฉากและสถานการณ์ต่างๆ ต่างจากเพลงในสมัยก่อนที่มักจะใช้การพรรณนาอารมณ์ความรู้สึกมากกว่า ซึ่งโทรศัพท์ก็ได้เข้ามาเป็นอุปกรณ์ประกอบฉากหนึ่งและการโทรศัพท์ก็ได้เข้ามาเป็นพฤติกรรมหนึ่งที่ผู้ประพันธ์เลือกมาใช้ในเพลงในปัจจุบัน นอกจากนี้ อีกหนึ่งส่วนที่สำคัญคือ ทำนองเพลง ซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญหนึ่งที่ทำให้เพลงสามารถสื่อความหมายและสร้างอารมณ์ได้อย่างสมบูรณ์ หากเนื้อหาและภาษาในเพลงดี แต่ทำนองเพลงไม่สอดคล้องกับความหมายและอารมณ์ เพลงนั้นก็อาจไม่ประสบความสำเร็จ ดังนั้น เนื้อหาและภาษาในเพลงที่สอดคล้องกับทำนองเพลงย่อมสนับสนุนและสร้างอารมณ์ของเพลงแต่และเพลงได้อย่างสมบูรณ์

ในประเด็นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการสร้างสรรค์เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์ จะเห็นได้ว่าในปัจจุบัน รายได้หลักของค่ายเพลง และผู้ประพันธ์เพลง แปรเปลี่ยนจากเปอร์เซ็นต์ในการขายเทปและซีดี เป็นรายได้จากลิขสิทธิ์เพลงที่นำไปใช้ประโยชน์ต่างๆ และเพลงที่มีเนื้อหา

เกี่ยวกับโทรศัพท์นั้นก็ได้รับความนิยมในการดาวน์โหลดมากที่สุด ดังนั้น จึงเป็นแรงจูงใจของผู้สร้างสรรค์เพลงที่จะผลิตเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์มือถือมากขึ้นในปัจจุบัน เพราะนอกจากชื่อเสียงที่ผลงานได้รับความนิยมแล้ว ยังตามมาด้วยรายได้ที่ดึงดูดใจอีกด้วย

การสร้างสรรค์ชื่อเพลงก็เป็นอีกประเด็นหนึ่งที่ผู้วิจัยมีความสนใจว่าการที่ผู้ประพันธ์เพลงจะตั้งชื่อเพลงแต่ละเพลงนั้น จะมีกลไกทางการตลาดเข้ามาเกี่ยวข้องดังเช่นเนื้อหาในเพลงมากน้อยเพียงใด ซึ่งจากการสัมภาษณ์ผู้สร้างสรรค์เพลงส่วนใหญ่จะให้ความคิดเห็นว่าการสร้างสรรค์ชื่อเพลงมักจะตั้งเพื่อให้คนจำได้ น่าสนใจ และมีความสัมพันธ์กับเนื้อหาของเพลง โดยไม่มีผู้สร้างสรรค์เพลงที่ให้สัมภาษณ์กล่าวถึงการจงใจตั้งชื่อเพลงให้บ่งบอกถึงการเป็นเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์เพื่อหวังผลทางการตลาด ซึ่งผู้วิจัยขออภิปรายในประเด็นนี้ว่า เพลงที่มีชื่อเพลงแสดงให้เห็นถึงเนื้อหาเรื่องโทรศัพท์นั้น อาจมิใช่ความจงใจของผู้ประพันธ์ที่หวังผลในด้านการตลาดหรือการดาวน์โหลด แต่อาจเป็นเพราะหลักในการตั้งชื่อเพลงของผู้สร้างสรรค์ส่วนใหญ่จำเป็นต้องมีความสัมพันธ์กับเนื้อหา สามารถสื่อถึงเรื่องราวหรือความหมายในเพลงได้ และเมื่อเพลงใดที่ถูกสร้างสรรค์ขึ้นให้มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์ จึงเป็นไปได้มากที่เพลงนั้นจะถูกตั้งชื่อให้บ่งบอกถึงเนื้อหาในเพลงที่เกี่ยวกับโทรศัพท์ด้วย

สำหรับเพลงในช่วงแรกที่สร้างกระแสความนิยมของเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์ในยุคนี้ เกิดขึ้นในช่วงกลางปี 2548 เป็นต้นมา จากเพลงว่างแล้วช่วยโทรกลับ ศิลปิน ลิเดีย และเพลงมิสคอล (Miss Call) ศิลปิน ชินญูริต้า ซึ่งประสบความสำเร็จมาก และกลายเป็นจุดเริ่มต้นแห่งกระแสนิยมเพลงที่มีเนื้อหาโทรศัพท์ จนกระทั่งปี 2550 ที่มีเพลงที่มีเนื้อหาโทรศัพท์ออกมามาก แต่ยอดจากการดาวน์โหลดกลับเริ่มลดลง จึงเป็นไปได้ว่าเนื้อหาของเพลงที่เกี่ยวกับโทรศัพท์อาจมาถึงจุดอิ่มตัวและคาดว่าหลังจากปี 2550 เป็นต้นไป เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์มีแนวโน้มที่จะลดลง เพราะเนื้อหาเริ่มซ้ำ ผู้บริโภคเริ่มชินชากับเนื้อหาเหล่านี้ นอกจากจะมีการนำเสนอในรูปแบบใหม่ใช้คำและภาษาที่น่าสนใจมาก หรืออาจหลีกเลี่ยงเนื้อหาที่กล่าวถึงโทรศัพท์โดยตรง แต่ใช้โทรศัพท์เป็นช่องทางในการสื่อสารหนึ่งในการกำหนดโจทย์ในการสร้างสรรค์เพลง มุ่งสร้างสรรค์เพลงให้มีเนื้อหาที่รองรับเงื่อนไขและปัจจัยทางการตลาดและสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้สูงสุด เช่น การสร้างสรรค์เพลงที่สามารถนำไปเป็นเพลงประกอบละคร ภาพยนตร์ หรือโฆษณาได้ หรือการเลือกใช้ภาษาและถ้อยคำที่แสดงความรู้สึกหรือแสดงตัวตนของผู้ฟัง เพื่อเอื้อต่อการดาวน์โหลดมาใช้เป็นเพลงเรียกเข้า ดังนั้น ผู้สร้างสรรค์เพลงจึงจำเป็นต้องหารูปแบบในการนำเสนอเพลงในแต่ละยุคสมัย ให้สอดคล้องกับกระแสความนิยมและพฤติกรรมของคนในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา เพื่อให้อุตสาหกรรมเพลงสามารถดำเนินต่อไปได้

นอกจากนี้ อธิคม รอดอัน (สัมภาษณ์ 2551) ได้ให้ความคิดเห็นเพิ่มเติมว่าถึงแม้เพลงไทยสากลที่มีเนื้อหาเรื่องโทรศัพท์นั้นกำลังเข้าสู่ช่วงขาลง แต่ก็ยังเป็นช่วงที่เพลงลูกที่มีเนื้อหาเรื่อง

โทรศัพท์อยู่ในช่วงขาขึ้น กำลังอยู่ในกระแสความนิยม โดยสามารถวิเคราะห์ได้ว่าเนื่องจากเพลงไทยสากลที่มีเนื้อหาเรื่องโทรศัพท์นั้นเกิดขึ้นก่อน ได้รับความนิยมมาก่อน จึงเป็นเหตุให้ความนิยมลดลงก่อน ในขณะที่เพลงลูกทุ่งที่มีเนื้อหาเรื่องโทรศัพท์นั้นเกิดขึ้นภายหลัง และเพิ่งจะได้รับความนิยม ซึ่งประเด็นนี้เป็นสัญญาณหนึ่งสามารถสะท้อนให้เห็นถึงความหมายของชนชั้นและสังคมของคนไทยได้อย่างดี กล่าวคือ ในยุคแรกที่โทรศัพท์มือถือเริ่มเข้ามาในสังคมไทยนั้น นับว่าเป็นอุปกรณ์สื่อสารที่มีราคาสูง โทรศัพท์มือถือจึงถูกใช้กันอย่างแพร่หลายในกลุ่มของคนในสังคมที่เป็นชนชั้นกลางขึ้นไปก่อน ซึ่งคนในสังคมกลุ่มนี้ก็คือนักกลุ่มเป้าหมายหลักทางการตลาดของเพลงไทยสากลนั่นเอง จนกระทั่งในปัจจุบันเทคโนโลยีที่พัฒนาและแพร่หลายมากขึ้นทำให้โทรศัพท์มือถือมาในชีวิตประจำวันได้ และเป็นเหตุผลหนึ่งที่ทำให้เพลงลูกทุ่งที่มีเนื้อหาเรื่องโทรศัพท์เกิดขึ้นและได้รับความนิยม เนื่องจากกลุ่มคนในสังคมที่เป็นชนชั้นล่างนั้นคือนักกลุ่มเป้าหมายหลักทางการตลาดของเพลงลูกทุ่งนั่นเอง

อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ผลการสัมภาษณ์ผู้สร้างสรรคเพลงส่วนใหญ่จะมีความเห็นว่าเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์น่าจะเริ่มลดลงในปี 2551-2552 นี้ แต่ขณะที่ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์และประเมินผลการศึกษาเรื่องนี้ในช่วงไตรมาสแรกหรือในเดือนมกราคมถึงเดือนเมษายน ของปี 2551 นั้น พบว่ายังมีเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์เผยแพร่ออกมาจำนวนมาก อาจเรียกได้ว่าพบในเกือบทุกศิลปิน ทุกอัลบั้ม และมักจะเป็นเพลงที่ถูกเลือกมาใช้เป็นเพลงโปรโมทหรือประชาสัมพันธ์อัลบั้มอีกด้วย เช่น เพลงเบอร์นี้มีแฟนแล้ว ของศิลปิน เจมส์ เรืองศักดิ์ ลอยชูศักดิ์, เพลงแค่คนโทรผิด ของศิลปิน เป็ก ออฟ ไอซ์, เพลงหมดเวลาแก้ตัว ของศิลปิน รุจ เดอะสตาร์ และเพลงอื่นๆ อีกมากมาย ซึ่งอาจวิเคราะห์ได้ว่าเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์เหล่านี้ถูกผู้สร้างสรรคและผลิตขึ้นมาก่อนที่จะเผยแพร่สู่สาธารณะในช่วงต้นปี 2551 นี้ จากนั้นคงต้องรอดูต่อไปว่าหลังจากนี้ไป เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์จะมีจำนวนลดลงหรือไม่ หรืออาจจะยังคงมีอยู่เช่นนี้ต่อไปเรื่อยๆ เพราะโทรศัพท์ยังคงทวีความสำคัญและไม่อาจจะแยกออกจากความเป็นอยู่และพฤติกรรมของมนุษย์ได้

สำหรับกลุ่มคนที่เป็นกลุ่มเป้าหมายหลักในการนำเสนอเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์หรือเป็นกลุ่มที่ผู้สร้างสรรคเพลงคาดว่าจะชื่นชอบและรู้สึกร่วมกับเพลงได้มากเป็นกลุ่มวัยรุ่น ตั้งแต่วัยรุ่นตอนต้นจนถึงวัยทำงานตอนต้น และส่วนใหญ่จะเป็นผู้หญิง เนื่องจากเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์นั้น มักจะอยู่ในเพลงของศิลปินแนวป๊อป (POP) ทั้งบอยแบนด์ (Boy Band) เกิร์ลกรุ๊ป (Girl Group) และศิลปินเดี่ยวทั้งชายและหญิง ในขณะที่เพลงที่มีเนื้อหาโทรศัพท์จะพบน้อยมากหรือแทบจะไม่พบเลยในเพลงร็อคหรือเพื่อชีวิตซึ่งกลุ่มผู้ฟังส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชาย ดังนั้นกลุ่มเป้าหมายของเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์จึงเป็นกลุ่มผู้หญิงที่นิยมฟังเพลงแนวป๊อป

นอกจากปัจจัยในเรื่องวัยและเพศแล้ว ปัจจัยในเรื่องการศึกษา หน้าที่การงานก็มีความสำคัญเช่นกัน คือ ผู้ที่นิยมเพลงที่มีเนื้อหาไพเราะและมีการดาวน์โหลดสูงที่สุดน่าจะเป็นกลุ่มนักเรียนนักศึกษา และผู้ที่ทำงานในระดับพนักงานลงไป ส่วนผู้ที่มีการศึกษาสูงและตำแหน่งหน้าที่การงานที่สูงจะไม่อยู่ในกลุ่มเป้าหมายนี้ ซึ่งผู้สร้างสรรค์เพลงมักจะเรียกกลุ่มที่มีการศึกษาสูง ตำแหน่งหน้าที่การงานสูง และมีรายได้สูงนี้ว่า กลุ่ม A แต่กลุ่มเป้าหมายที่ผู้สร้างสรรค์เพลงมองก็คือ กลุ่ม B+ ลงมานั่นเอง

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังสังเกตเห็นโครงสร้างบางอย่างจากการศึกษาเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์ในกลุ่มต่างๆ ว่าเนื้อหาที่ผู้ชายและผู้หญิงสื่อสารออกมาในเพลงนั้น มีความแตกต่างกัน เริ่มจากเพลงในกลุ่มแอบรักคนมีเจ้าของ เป็นตัวสำรอง ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในอารมณ์เศร้าใจนั้น เป็นเพลงที่ถ่ายทอดโดยศิลปินหญิงถึง 3 ใน 4 เพลง หรือคิดเป็นร้อยละ 75 สะท้อนให้เห็นความเป็นรองทางอำนาจของผู้หญิงในสังคมไทยที่มักจะยอมเป็นฝ่ายถูกเลือกยอมเป็นตัวสำรองของฝ่ายชายทั้งที่ใจก็ไม่ต้องการ ส่วนในกลุ่มเพลงรักอกหัก ไม่สมหวังนั้นมีการแยกย่อยเป็นสองกลุ่มคือ เพิ่งจะตัดความสัมพันธ์หรือเลิกกันไป และเลิกกันไปได้ระยะหนึ่งแล้ว ซึ่งทั้งสองกลุ่มนี้มีความแตกต่างกันคือ ในกลุ่มที่เพิ่งเลิกกันเป็นเพลงที่ถ่ายทอดโดยศิลปินชายเป็นส่วนใหญ่คือ 10 ใน 11 เพลงหรือคิดเป็นร้อยละ 91 ในขณะที่เพลงในกลุ่มที่เลิกกันไปเป็นช่วงเวลาหนึ่งแล้วแต่ยังคิดถึงคนรักเก่าอยู่นั้นถูกถ่ายทอดโดยศิลปินหญิง 3 ใน 4 เพลง หรือคิดเป็นร้อยละ 75 ซึ่งสะท้อนให้เห็นได้ถึงความรู้สึกและสถานภาพทางจิตใจของผู้ชายและผู้หญิงที่แตกต่างกัน คือ ผู้ชายมักจะแสดงความเศร้าเสียใจออกมาอย่างชัดเจนทันทีที่เลิกกัน และโดยธรรมชาติของผู้ชายจะเศร้าอยู่แบบนั้นไม่นาน จากนั้นก็จะกลับมาเข้มแข็งและพร้อมที่จะมีคนรักใหม่ได้ต่อไป ในขณะที่ผู้หญิงก็มีความเศร้าเสียใจไม่แพ้กัน แต่โดยส่วนใหญ่จะไม่แสดงออกอย่างชัดเจนเท่าผู้ชาย และผู้หญิงก็มักจะเป็นฝ่ายที่เศร้าเสียใจนานกว่า ทำใจหรือตัดใจได้ยากกว่า จึงพบว่าแม้เลิกกันไประยะเวลาหนึ่งแล้วผู้หญิงก็ยังมีความคิดถึงคนรักเก่าอยู่ นอกจากนี้ยังมีกลุ่มเพลงรักที่ไม่เข้าใจกันหรือการจ้องนอนคนรักที่เป็นศิลปินชายถึง 8 ใน 12 เพลง คิดเป็นร้อยละ 67 สะท้อนให้เห็นถึงบทบาทในการเป็นผู้จ้องนอนของฝ่ายชายในสังคมไทย ซึ่งเมื่อเกิดปัญหาหรือความไม่เข้าใจกันระหว่างคนรัก ผู้ชายมักเป็นฝ่ายที่ถูกคาดหวังให้เป็นฝ่ายจ้องนอน ในขณะที่เพลงอีกร้อยละ 33 ที่ถ่ายทอดโดยศิลปินหญิงนั้น มีเนื้อหาถึงความน้อยใจฝ่ายชายที่ไม่รับโทรศัพท์ ไม่โทรศัพท์หา เย็นชา หรือไม่ใส่ใจ สอดคล้องกับเพลงในกลุ่มแอบรัก สถานความสัมพันธ์และขอความรัก ที่ศิลปินผู้ถ่ายทอดเป็นชายถึง 12 ใน 16 เพลง หรือคิดเป็นร้อยละ 75 ซึ่งก็สะท้อนให้เห็นบทบาทของการเป็นผู้เลือกและการเป็นผู้เริ่มของผู้ชายในสังคมไทย หมายถึงผู้ชายมักจะเป็นฝ่ายเลือกที่จะพอใจผู้หญิงคนใดและเป็นฝ่ายเริ่มต้นสร้างและสานความสัมพันธ์รวมถึงการบอกรัก ในขณะที่เพลงในกลุ่มเพลงรักสมหวัง กำลังอยู่ในช่วงรักนั้น เป็นเพลงที่ถ่ายทอดโดยศิลปินหญิงทั้งหมด ซึ่งถึงแม้เพลงในกลุ่มนี้จะมีตัวอย่างเพียง

สองเพลง แต่ก็สามารถสื่อความหมายได้ว่าผู้หญิงมักจะต้องการการดูแลเอาใจใส่และความใกล้ชิดจากคนรักอย่างสม่ำเสมอ สำหรับเพลงในกลุ่มเพลงรักคนโสดนั้น เป็นศิลปินชายและหญิงฝ่ายละสองเพลงเท่านั้น ซึ่งจากการวิเคราะห์โครงสร้างเนื้อหาทั้งหมดและบทบาทความเป็นเพศสรุปได้ว่าเพลงได้สะท้อนให้เห็นสังคมที่ผู้ชายอยู่ในบทบาทของการเลือก (ที่จะรัก สถานสัมพันธ์ และบอกรัก) การควบคุมความสัมพันธ์ (จะจ้อหรือไม่) การแก้ไขปัญหา (จ้องนอนอย่างไร) และตัดใจได้เร็ว (เมื่อสิ้นสุดความสัมพันธ์) ในขณะที่ผู้หญิงกลับมีบทบาทเป็นฝ่ายถูกเลือก (ที่จะรัก สถานสัมพันธ์ และบอกรัก) เป็นฝ่ายรอ (ให้ฝ่ายชายมาจ้อ) เป็นฝ่ายรอ (ที่จะมีโอกาสให้จ้อ) เป็นตัวสำรอง (รอเพื่อจะเป็นตัวจริง) และตัดใจได้ช้า (รอที่เขาจะกลับมา) นับเป็นบทบาทในสังคมที่ถูกครอบครองด้วยแนวคิดแบบปิตาธิปไตย (เสนาะ เจริญพร : 2548)

เมื่อเพลงไม่ว่าในยุคสมัยใดส่วนใหญ่จะเป็นเรื่องราวของความรัก และโทรศัพท์ก็ได้เข้ามาเกี่ยวข้องกับเนื้อหาของเพลงในยุคปัจจุบัน ทำให้บทบาทของโทรศัพท์กับความสัมพันธ์จึงเป็นอีกประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจ ว่าในปัจจุบันโทรศัพท์ได้มีบทบาทต่อความสัมพันธ์กันคนรักหรือไม่ มากน้อยเพียงใด ซึ่งจากการศึกษาด้วยการวิเคราะห์เนื้อหาในเพลงที่คัดเลือกมาประกอบกับการสัมภาษณ์ผู้สร้างสรรคเพลง สรุปได้ว่า ในปัจจุบันโทรศัพท์ได้มีบทบาทต่อความสัมพันธ์ของคนในสังคมโดยเฉพาะในรูปแบบคนรักค่อนข้างมาก อาจเป็นได้ทั้งตัวช่วยในการสร้างและรักษาความสัมพันธ์ และอาจเป็นสิ่งที่ทำให้เกิดความระแวงสงสัย ไม่เชื่อใจ และทำลายความสัมพันธ์ได้เช่นกัน ดังเช่นที่ รลิก ดุษฎีพรรณ (สัมภาษณ์ 2551) ได้ให้ความคิดเห็นในประเด็นนี้ด้วยว่า ยอมรับว่าโทรศัพท์เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งในชีวิต มองในแง่ที่โทรศัพท์ไม่ใช่แค่อุปกรณ์สื่อสารแต่เป็นอวัยวะที่คนเราใช้สื่อสารอีกอย่างหนึ่ง และโทรศัพท์มีบทบาทต่อความสัมพันธ์ในรูปแบบคนรักแค่นั้นมากพอสมควร ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ เช่น ถ้าคนรักอยู่ไกลกันโทรศัพท์ก็จะมีผลสำคัญมาก หรือจากที่ อริคม รอดอัน (สัมภาษณ์ 2551) ได้ให้ความคิดเห็นในประเด็นนี้สรุปได้ว่า โทรศัพท์เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ของคนในสังคมปัจจุบันอย่างแยกไม่ออก เพราะปัจจุบันทุกคนมีโทรศัพท์มือถือ และคนที่มีความสัมพันธ์กันโดยเฉพาะความสัมพันธ์ในรูปแบบคนรักที่มักจะโทรศัพท์ถึงกันทุกวัน แล้วโทรศัพท์ก็ทำให้เกิดสถานการณ์หรือเหตุการณ์ต่างๆ ตามมาที่อาจไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน แต่เมื่อโทรศัพท์มือถือเข้ามามีบทบาทต่อความสัมพันธ์ของคนในสังคม ทำให้เกิดเนื้อหาใหม่ที่ผู้ประพันธ์เพลงนำมาใช้ในเพลงได้ เช่น อยู่กับคนรักทำไมต้องปิดเสียงโทรศัพท์แล้วใช้ระบบสั่น หรือ ทำไมไม่รับโทรศัพท์ต่อหน้าคนรัก ต้องเดินไปคุยที่อื่นเหมือนมีบางอย่างปิดบัง ซึ่งเหล่านี้อาจเป็นสาเหตุแห่งการบั่นทอนความเชื่อมั่นเชื่อใจกันระหว่างคนที่มีความสัมพันธ์ในรูปแบบคนรักได้

อีกข้อสรุปหนึ่งที่น่าสนใจอย่างยิ่งที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ คือ โทรศัพท์นั้นไม่ได้มีความหมายแค่เพียงอุปกรณ์สื่อสารหนึ่งในเพลง หรือมีบทบาทต่อความสัมพันธ์ของคนในสังคม

เท่านั้น แต่โทรศัพท์ในเพลงไทยสากลในปัจจุบัน ยังเป็นสัญลักษณ์ที่บ่งบอกถึงยุคสมัยได้อีกด้วย ดังเช่นที่ อธิคม รอดอัน (สัมภาษณ์ 2551) ได้ให้ความเห็นในประเด็นนี้ว่า สมัยก่อนอาจมีเพลงที่เกี่ยวกับจดหมาย แต่ยุคนี้ไม่มีใครแต่ง เพราะไม่มีใครเขียนจดหมายกันแล้ว หรือแม้แต่การเขียนถึง อารมณ์ห่วงหา คนรักเจ็บหายไม่มีข่าวคราวจึงไม่ค่อยมี เพราะในปัจจุบันสามารถโทรศัพท์หากันได้ หรือจากที่ นราธิป ปานแร่ (สัมภาษณ์ 2551) ซึ่งเป็นผู้ประพันธ์เพลงที่ถูกนำมาใช้ในการวิจัย ครั้งนี้มากที่สุดได้ให้ความเห็นสรุปได้ว่า โทรศัพท์เป็นตัวกำหนดวิถีชีวิตหรือไลฟ์สไตล์ของคนในสังคมปัจจุบัน ไม่ว่าจะป็นรุ่นของโทรศัพท์ สี หรือเพลงในโทรศัพท์ ล้วนแต่สะท้อนให้เห็นถึงตัวตน คนที่เป็นของเจ้าของโทรศัพท์ และเนื้อหาเรื่องโทรศัพท์ในเพลงยังแสดงให้เห็นถึงเทคโนโลยีในยุคนั้นๆ อีกด้วย เช่น โทรศัพท์สามารถเล่นเกม ฟังเพลง ถ่ายรูป หรือเชื่อมโยงกับอินเทอร์เน็ตได้

นอกจากนี้ เนื้อหาในเพลงที่เกี่ยวกับการสื่อสารผ่านอินเทอร์เน็ต ในปัจจุบันก็เริ่มที่จะพบได้ในเพลงแล้วเช่นกัน เช่น การออนไลน์ การแชท เป็นต้น ซึ่งในอนาคตมีแนวโน้มจะเพิ่มมากขึ้น เพราะอินเทอร์เน็ตได้เข้ามามีบทบาทต่อการดำเนินชีวิตของคนในปัจจุบันมากขึ้นทุกขณะ โดยเฉพาะในคนรุ่นใหม่หรือตั้งแต่วัยรุ่นรุ่นตอนปลายลงไป ที่น่าจะมีอัตราการใช้อินเทอร์เน็ตสูงกว่าผู้ใหญ่ แต่ในแง่ของความเป็นสาธารณะ (Mass) คงเป็นไปได้ยากที่อินเทอร์เน็ตจะเข้าถึงคนในสังคมได้ทั่วถึงเท่าโทรศัพท์ ด้วยปัจจัยด้านการศึกษา และฐานะทางเศรษฐกิจของคนในสังคมไทย ที่ยังมีความแตกต่างกันมาก

โดยสรุปจากงานวิจัยเรื่อง "การวิเคราะห์เนื้อหาเรื่องโทรศัพท์ในเพลงไทยสากล" นี้ ได้สะท้อนบทบาทของโทรศัพท์ในสังคมปัจจุบัน ที่มีได้เป็นเพียงเครื่องมือหรืออุปกรณ์ในการติดต่อสื่อสารเท่านั้น แต่ยังคงแสดงอัตลักษณ์ของคนในสังคมปัจจุบันได้อีกด้วย ไม่ว่าจะเป็นการเลือกเพลงที่นำมาใช้เป็นเสียงเรียกเข้าหรือเสียงรอสาย การเลือกใช้โทรศัพท์ที่มียี่ห้อและรุ่นต่างๆ ซึ่งมีดีไซน์และฟังก์ชันที่แตกต่างกันออกไป กลายเป็นสัญลักษณ์ที่สะท้อนบุคลิกและไลฟ์สไตล์ของคนในสังคมได้อย่างหนึ่ง โทรศัพท์ได้กลายเป็นสัญลักษณ์แห่งยุคสมัยที่สามารถสะท้อนวิถีชีวิต ค่านิยม เทคโนโลยี และอำนาจต่างๆ ในสังคมปัจจุบันได้อย่างดี

ตอนที่ 3 : ข้อจำกัดและข้อเสนอแนะในการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยพบปัญหาและข้อจำกัดในการวิจัย ดังนี้

- 1) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ที่ผู้วิจัยต้องการจะกระจายแหล่งข้อมูลซึ่งเป็นชาร์ตความนิยมจากรายการวิทยุให้ได้มากและครอบคลุมที่สุด แต่ประสบปัญหาที่รายการวิทยุบางรายการ ผู้ดูแลข้อมูลในส่วนนี้ ไม่ได้เก็บข้อมูลชาร์ตความนิยมไว้ทั้งหมด หรือเป็นช่วงการเปลี่ยนมือของผู้ดูแลข้อมูล หรือมีข้อมูลชาร์ตบางสัปดาห์ที่สูญหายไป ทำให้ต้องขอความอนุเคราะห์เป็นกรณีพิเศษให้ผู้เชี่ยวชาญของทางรายการดึงข้อมูล Data Base ออกมา ทำให้มีขั้นตอนและระยะเวลาในการรวบรวมข้อมูลมากขึ้น
- 2) หลังจากรวบรวมข้อมูลเพลงทั้งหมดที่จะใช้นำมาศึกษาจำนวน 511 เพลงแล้ว ผู้วิจัยจะต้องทำการศึกษาเนื้อเพลงทั้งหมด เพื่อคัดเลือกให้ได้เพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์และอินเทอร์เน็ต แต่ประสบปัญหาคือ บางเพลงไม่สามารถค้นหาข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตได้ครบ อาจเนื่องจากไม่ได้เป็นเพลงที่ถูกโปรโมท หรือเป็นเพลงที่ไม่ได้รับความนิยมมากนัก หรือเป็นเพลงของศิลปินอินดี้ ทำให้ผู้วิจัยต้องหาข้อมูลจากหลายวิธีเช่น การถอดเนื้อร้องจากเพลง การสอบถามข้อมูลจากผู้รู้ในเรื่องผู้สร้างสรรค์เพลงหรือวันที่วางจำหน่าย ทำให้ต้องใช้เวลาในการศึกษาคัดเลือกเพลงมากขึ้น
- 3) ในการติดต่อขอสัมภาษณ์ผู้สร้างสรรค์เพลงทั้งนักแต่งเพลงและโปรดิวเซอร์ ซึ่งแม้ว่าจะได้รับความร่วมมือยินดีให้ข้อมูล แต่ด้วยคิวงานของผู้สร้างสรรค์เพลงค่อนข้างมาก ทำให้กำหนดเวลาขอสัมภาษณ์ที่แน่นอนได้ยาก จึงเป็นผลต่อระยะเวลาในการรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้ใช้วิธีอำนวยความสะดวกแก่ผู้ให้สัมภาษณ์อย่างเต็มที่ โดยเมื่อผู้ให้สัมภาษณ์สามารถจัดเวลาได้ไม่ว่าเวลาใด สถานที่ไหน ผู้วิจัยจะต้องไปสัมภาษณ์ในทันที เพื่อให้การเก็บข้อมูลทำได้เร็วที่สุด
- 4) จากการศึกษาเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์ในเพลงไทยสากล พบว่าไม่เพียงเพลงไทยสากลเท่านั้นที่เนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์เป็นที่นิยม ในเพลงลูกทุ่งก็มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์ที่เป็นที่นิยมมากเช่นกัน ซึ่งในอนาคตอาจมีการศึกษาเพลงที่มีเนื้อหาเรื่องโทรศัพท์ในกลุ่มเพลงลูกทุ่งว่ามีบทบาทหรือมิติที่เหมือนหรือแตกต่างจากเพลงไทยสากลที่มีเนื้อหาเรื่องโทรศัพท์หรือไม่ อย่างไร
- 5) เนื่องจากในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาในแง่มุมของการวิเคราะห์เนื้อหาในเพลง และในมุมมองของผู้สร้างสรรค์เพลง ซึ่งในอนาคตอาจมีการศึกษาในแง่มุมของคนฟังเพลงหรือผู้บริโภค

บ้าง ว่ามีความคิดเห็น ความพึงพอใจ แรงจูงใจ หรือการตีความหมายของผู้ฟังที่มีต่อเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับโทรศัพท์อย่างไร เพื่อเป็นการขยายผลการศึกษาจากงานวิจัยนี้ด้วย

6) ในงานวิจัยนี้ได้นำเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตเข้ามาศึกษาร่วมด้วย เนื่องจากพบเพลงที่มีเนื้อหาเรื่องอินเทอร์เน็ตยังไม่มากนัก แต่จากการสัมภาษณ์นักแต่งเพลงหลายท่านพบว่าแนวโน้มที่ในอนาคต อินเทอร์เน็ตจะเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการดำเนินชีวิตของคนในสังคมส่วนใหญ่มากขึ้น จนเป็นความธรรมดาที่ทุกคนจำเป็นต้องมีเหมือนเช่นโทรศัพท์ ดังนั้น ในอนาคตเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับอินเทอร์เน็ตอาจเพิ่มมากขึ้นจะเป็นประเด็นที่สามารถนำมาศึกษาวิจัยได้อีกประเด็นหนึ่ง